

Nr 4

Utlåtande i anledning av motioner om socialförsäkringsskyddet för företagare och fria yrkesutövare.

Andra lagutskottet har behandlat två till lagutskott hänvisade motioner, I: 858 av herr *Kristiansson, Axel*, och fröken *Pehrsson* samt II: 993 av herr *Andersson* i Knäred m. fl.

I motionerna, vilka är likalydande, har hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsam prövning och förslag rörande ändrade grunder för socialförsäkringsskyddet för företagare och fria yrkesutövare i syfte att åstadkomma ökade valmöjligheter i enlighet med vad i motionen anförts».

Motionärerna kritiserar det förhållandet att företagare och fria yrkesutövare ställs inför valet att inom den allmänna försäkringens ram antingen tillhöra såväl försäkringen för tilläggsjukpenning som tilläggs pensionsförsäkringen eller stå utanför båda försäkringsformerna. I motionerna framhålles vidare att en företagare kan ha behov av att göra en klar distinktion mellan riskskydd och åldersskydd. Genom investeringar kan en företagare skapa reserver som ur trygghetssynpunkt fyller samma funktion som tilläggs pensioneringen. Hans behov och möjligheter att tillhöra denna försäkring kan därför vara begränsade, samtidigt som det kan vara angeläget för honom att få ett riskskydd av den typ försäkringen för tilläggs sjukpenning erbjuder. Motionärerna vill också att man skall överväga om det går att ge företagare och fria yrkesutövare ökade valmöjligheter inom tilläggs pensioneringens ram.

Gällande bestämmelser

Sjukförsäkringen och den allmänna pensioneringen — d. v. s. folk- och tilläggs pensioneringen — är samordnade enligt principen att det inte bör uppkomma vare sig luckor i försäkringsskyddet eller dubbelersättning. Rätten till ersättning från sjukförsäkringen är därför ej begränsad till visst antal dagar utom för dem som åtnjuter ålderspension eller hel förtidspension från den allmänna försäkringen. I princip utgår alltså ej sjukpenning och pension samtidigt. Det har föreskrivits att allmän försäkringskassa kan tillerkänna en försäkrad, som åtnjuter sjukpenning eller ersättning för sjukhusvård, förtidspension utan hinder av att han inte gjort ansökan därom.

En försäkrad kan anmäla individuellt undantagande från försäkringen för tilläggspension, såvitt avser inkomst av annat förvärvsarbete än anställning. Har sådant undantagande skett, skall vid beräkning av pensionsgrundande inkomst för den försäkrade för tid efter ingången av året näst efter det då anmälan gjordes hänsyn icke tagas till inkomst av annat förvärvsarbete. Anmälan om undantagande kan återkallas av den försäkrade med verkan från nästföljande årsskifte, dock tidigast från det som inträffar sedan undantagandet ägt giltighet i fem år. Den som har återkallat anmälan om undantagande får sedan inte ånyo göra dylik anmälan.

Undantagande från försäkringen för tilläggspension får betydelse även för sjukförsäkringen. Den försäkrade skall nämligen för tid då sådant undantagande äger giltighet vara undantagen även från sjukförsäkringen vad gäller viss del av tilläggssjukpenningen. Den försäkrades sjukpenningklass skall nämligen bestämmas med bortseende från hans inkomst av annat förvärvsarbete än anställning.

Inom sjukförsäkringen finns en viss valfrihet för företagare och andra, som har inkomst av annat förvärvsarbete än anställning. I fråga om tilläggs-sjukpenning som svarar mot sådan inkomst kan den försäkrade välja karenstid, 0, 3, 33 eller 93 dagar. Någon möjlighet att välja pensionsnivå inom tilläggspensioneringen finns inte, fränsett rätten till förtida eller uppskjutet pensionsuttag. Sådant uttag, som måste avse både folk- och tilläggspensionen, innebär att pensionsåldern kan varieras mellan 63 och 70 år. Vid förtida uttag reduceras pensionen med 0,6 % för varje månad pensionen tas ut före 67 års ålder. Vid uttag efter denna ålder ökas pensionen med 0,6 % för varje månad uttaget uppskjuts.

Sjukförsäkringen finansieras genom avgifter från de försäkrade, arbetsgivaravgifter och statsbidrag. Den försäkrades egen avgift avseende sjukpenningen beror till sin storlek på sjukpenningklassen, karenstidens längd och huruvida sjukpenningen svarar mot inkomst av anställning eller annat förvärvsarbete. Utgifterna för tilläggssjukpenning i vad avser annat förvärvsarbete än anställning bestrides helt med de försäkrades egna avgifter. För en företagare med 32 000 kr. i årsinkomst utgjorde i Stockholms län avgiften år 1969 för tilläggssjukpenning 865 kr. utan karenstid och 323 kr. med 33 dagars karenstid. Till dessa belopp kommer 221 kr. för grundsjukpenning- och sjukvårdsförsäkring.

Tilläggspensioneringen finansieras genom avgifter, vilka inflyter till den allmänna pensionsfonden. Avgift för inkomst av anställning erläggs av arbetsgivarna och beräknas i princip på utgivna löner mellan ett och sju och ett halvt basbelopp. Avgift för inkomst av annat förvärvsarbete (tilläggspensionsavgift) erlägges av den försäkrade själv och beräknas på den pensionsgrundande inkomsten i den mån denna härrör från sådant arbete. Inkomster överstigande sju och ett halvt basbelopp medräknas inte. Procentsatsen för avgiftsuttaget är 9,5 % för år 1969 och 10 % för år 1970.

Antalet i försäkringskassorna inskrivna försäkrade med minst 1 kr. i tilläggssjukpenning fördelade sig vid slutet av år 1968 på följande sätt efter slag av förvärvsinkomst:

Inkomst av enbart anställning	3 309 811
Inkomst av enbart annat förvärvsarbete	280 632
Inkomst av både anställning och annat förvärvsarbete	62 500

Den 1 januari 1968 uppgick antalet försäkrade som begärt undantagande från försäkringen för tilläggssjukpenning till ca 53 000.

Frågans tidigare behandling

Den gällande samordningen mellan sjukförsäkringen och den allmänna pensioneringen tillkom år 1962 genom lagen om allmän försäkring. Vid riksdagsbehandlingen av lagförslaget väcktes motioner av i princip samma innebörd som de förevarande. Motionsförslagen har därefter återkommit årligen. Vid samtliga tillfällen har de avvisats av riksdagen (2LU 1963: 44, 1964: 22, 1965: 9, 1966: 4, 1967: 9, 1968: 3 och 1969: 6). Vid riksdagsbehandlingen har skiljaktiga meningar yppats. Vid fjolårets riksdag reserverade sig i andra lagutskottet företrädarna för folkpartiet och centerpartiet för bifall till motionen — medan företrädarna för moderata samlingspartiet hade en blank reservation. Beträffande den fullständiga historiken hänvisas till nämnda utlåtanden. Här skall endast redovisas vad utskottet anförde år 1962 (2LU 1962: 27). Riksdagen har alltsedan dess hänvisat till sitt ställningstagande vid detta tillfälle.

Enligt utskottets mening är en valfrihet att tillhöra endast endera tilläggssjukpenningförsäkringen eller tilläggs pensioneringen icke förenlig med den föreslagna samordningen. De som uttalar sig för en valfrihet att tillhöra tilläggssjukpenningförsäkringen men ej tilläggs pensioneringen synes utgå från den nuvarande sjukpenningförsäkringen. Såsom torde framgå av det ovan anförda, skiljer sig emellertid sjukpenningförsäkringen enligt propositionens förslag från den nuvarande bl. a. så till vida, att den i princip inte är avsedd att ge skydd vid invaliditet till följd av sjukdom. En valfrihet av nämnda slag skulle medföra behov av två olika typer av obligatorisk försäkring för tilläggssjukpenning, en för företagare, som står utanför tilläggs pensioneringen, och en för övriga försäkrade. Om däremot rätten att tillhöra tilläggssjukpenningförsäkringen men ej tilläggs pensioneringen skulle avse en sjukpenningförsäkring av den typ som innefattas i propositionen, skulle denna få bygga på den vanskliga gränsdragningen mellan sjukdom och invaliditet. Detta synes utskottet inte möjligt. Av samma skäl är det omöjligt att medge tillhörighet enbart till tilläggs pensioneringen. Såsom framgår av vad departementschefen anfört, skulle en fristående tilläggs pensionering eller en fristående sjukpenningförsäkring, som bygger på gränsdragningen mellan sjukdom och invaliditet, ge upphov till tryck på de pensionsbeviljande organen att bevilja pension i fall, då detta eljest inte skulle ha skett, respektive att dröja därmed längre än som normalt skulle ha varit fallet.

Såsom skäl för motionsyrkandena har anförts att det bland företagarna

föreligger behov av valfrihet i förevarande hänseenden. Om därmed avses att en företagare skulle ha behov av tilläggsjukpenningförsäkring men ej av tilläggs pensionering, är argumentet knappast bärande. Sjukpenningförsäkringen är nämligen i huvudsak avsedd som ett skydd mot inkomstbortfall vid kortvarig sjukdom samt vid sådan långvarig sjukdom som inte leder till invaliditet. Däremot lämnar den ej skydd vid invaliditet eller vid försörjarens bortgång. För utskottet ter det sig naturligt att förutsätta, att den som anser sig själv kunna svara för långtidsskydd och familjeskydd också bör kunna ordna korttidsskyddet på egen hand. I vart fall är det enligt utskottets mening inte särskilt angeläget att det allmänna erbjuder ett försäkringsalternativ med enbart korttidsskydd. Däremot har utskottet förståelse för att en företagare bedömer sig vara i behov av långtids- och familjeskydd men anser sig kunna avstå från korttidsskyddet. För dessa fall innebär emellertid propositionens förslag om en förlängning av karenstiden upp till 93 dagar ett godtagbart alternativ till motionsyrkandena om rätt för företagare att delta enbart i tilläggs pensioneringen. Det har också i motionerna anförts, att många företagare saknar ekonomiska möjligheter att tillhöra både tilläggs sjukpenningförsäkringen och tilläggs pensioneringen. Detta argument saknar enligt utskottets mening bärkraft, såvitt därmed åsyftas den som anser sig kunna bära allenast avgifterna för tilläggs pensioneringen. Avgifterna för tilläggs sjukpenningförsäkringen kommer nämligen för den som väljer den längsta karenstiden att uppgå till förhållandevis blygsamma belopp.

Utskottet behandlade vidare motionsyrkanden om valfrihet inom tilläggs pensioneringen så till vida, att en företagare skulle äga tillhöra denna försäkring endast i fråga om vissa delar av dess skydd, nämligen förtids- och efterlevandeskyddet. Beträffande dessa motioner anfördes följande.

Utskottet är medvetet om att många företagare inte har samma behov av åldersskydd som övriga försäkrade och att i fråga om tilläggs pensioneringen en anslutning enbart till förtids- och familjepensioneringen skulle innebära en lämplig lösning av deras individuella trygghetsproblem. En sådan anordning skulle dessutom ha den fördelen att den inte rubbade samordningen mellan tilläggs sjukpenningförsäkringen och förtidspensioneringen. Såsom departementschefen framhållit bryter emellertid en valfrihet av detta slag mot den grundläggande konstruktionen inom tilläggs pensioneringen. Att bygga in en sådan valfrihet i systemet skulle därför med största sannolikhet göra detta ohanterligt. I vart fall skulle reglerna bli synnerligen komplicerade. Utskottet kan följaktligen inte biträda förevarande motionsyrkanden.

Dessutom behandlade utskottet motioner, i vilka det begärdes valfrihet mellan olika pensionsnivåer inom tilläggs pensioneringen. I denna del uttalade utskottet.

Det är enligt utskottets mening icke möjligt att inom en obligatorisk, hela folket omfattande försäkring, som bygger på fördelningsprincipen, tillgodose individuella önskemål om försäkringens utformning utan att den enkelhet som är en av systemets stora fördelar går förlorad. Utskottet avstyrker därför förevarande motionsyrkanden.

Utskottet

Företagare och fria yrkesutövare omfattas i princip av den allmänna försäkringen. Försäkrad som har inkomst av annat förvärvsarbete än anställning kan emellertid anmäla undantagande från försäkringen för tilläggs pension, såvitt avser nämnda inkomst. Sådant undantagande får betydelse även för sjukförsäkringen. Den som är undantagen från tilläggs pensioneringen får nämligen inte vara försäkrad för tilläggs sjukpenning, i den mån denna grundas på inkomst av annat förvärvsarbete än anställning. Utträde från försäkringarna för tilläggs pension och för tilläggs sjukpenning kan således ske endast med avseende på båda försäkringarna i förening.

I förevarande motioner kritiseras sammankopplingen mellan tilläggs pensioneringen och tilläggs sjukpenningen för företagare och fria yrkesutövare. Motionärerna begär att förslag till lagändring skall framläggas så att företagare och fria yrkesutövare får möjlighet att tillhöra försäkringen för tilläggs sjukpenning enbart. Motionärerna vill dessutom att dessa kategorier skall få ökade valmöjligheter inom tilläggs pensioneringens ram.

De i motionerna upptagna problemen aktualiserades första gången år 1962 i samband med behandlingen av lagen om allmän försäkring. Frågan har därefter återkommit varje år genom motioner. Riksdagen har vid samtliga tillfällen avslagit motionerna.

Vid frågans behandling år 1962 anförde andra lagutskottet att en valfrihet att tillhöra endast endera tilläggs sjukpenningförsäkringen eller tilläggs pensioneringen icke var förenlig med den samordning mellan sjukförsäkringen och pensioneringen som avsågs med lagen om allmän försäkring. En valfrihet att tillhöra sjukpenningförsäkringen men inte tilläggs pensioneringen skulle medföra behov av två olika typer av obligatorisk försäkring för tilläggs sjukpenning, en för företagare, som stod utanför tilläggs pensioneringen, och en för övriga försäkrade. Om däremot rätten att tillhöra försäkringen för tilläggs sjukpenning men ej tilläggs pensioneringen skulle avse en sjukpenningförsäkring av den typ, som innefattades i förslaget till lag om allmän försäkring, skulle denna få bygga på den vanskliga gränsdragningen mellan sjukdom och invaliditet. Detta syntes utskottet inte möjligt. Utskottet framhöll därjämte, att en fristående sjukpenningförsäkring, som byggde på gränsdragningen mellan sjukdom och invaliditet, skulle ge upphov till tryck på de pensionsbeviljande organen att dröja med att bevilja pension längre än som normalt skulle ha varit fallet. Dessutom påpekade utskottet, att den som ansåg sig själv kunna svara för långtidsskydd också borde kunna ordna korttidsskyddet på egen hand. Beträffande ökade valmöjligheter vid anslutning till tilläggs pensioneringen uttalade utskottet, att rätt till anslutning till enbart förtids- och efterlevandeskyddet skulle innebära en lämplig lösning av företagarnas individuella trygghetsproblem. En valfrihet av detta slag skulle emellertid bryta mot den grundläggande konstruktionen inom tilläggs pensio-

neringen. Att bygga in en sådan valfrihet i systemet skulle därför med största sannolikhet göra detta ohanterligt. I vart fall skulle reglerna bli synnerligen komplicerade. Beträffande valfrihet mellan olika pensionsnivåer inom tilläggspensioneringen framhöll utskottet, att det inte var möjligt att inom en obligatorisk, hela folket omfattande försäkring, som byggde på fördelningsprincipen, tillgodose individuella önskemål utan att den enkelhet som var en av systemets stora fördelar gick förlorad.

Utskottet anser att de skäl som år 1962 anfördes mot de framställda förslagen och som riksdagen varje år sedan dess vidhållit alltjämt är bärande. Motionerna bör således avslås.

Utskottet hemställer,

att motionerna I: 858 och II: 993 inte föranleder någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 24 februari 1970

På andra lagutskottets vägnar:

AXEL STRAND

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från första kammaren: herr Strand (s)*, fru Hamrin-Thorell (fp), herrar Lars Larsson (s)*, Dahlberg (s), Österdahl (fp), Kaijser (m), Andreasson (cp)* och fru Grethe Lundblad (s)*;

från andra kammaren: herr Gustavsson i Alvesta (cp)*, fröken Wetterström (m), herrar Fredriksson (s)*, Svensson i Kungälv (s), fru Skantz (s), herr Jonsson i Mora (fp), fru Sigurdsen (s)* och fru Håvik (s)*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservationer

I. av fru *Hamrin-Thorell* (fp), herrar *Österdahl* (fp), *Andreasson* (cp), *Gustavsson* i Alvesta (cp) och *Jonsson* i Mora (fp), vilka ansett,

dels att det avsnitt i utskottets yttrande som på s. 5 börjar med »Vid frågans» och slutar med »således avslås» bort ersättas med text av följande lydelse:

»Vid tidigare riksdagsbehandling har följande skäl anförts till stöd för motionärernas ståndpunkt. De önskemål och behov, som från företagarnas

sida gör sig gällande i fråga om den allmänna försäkringen, är nära förknippade med företagandets natur. Ett stort antal företagare har sålunda under sin aktiva förvärvstid omfattande utgifter för investeringar och amorteringar, vilka måste bestridas med löpande inkomster. Till följd härav minskas dessa företagares ekonomiska möjligheter att ansluta sig till försäkringarna i deras helhet. Samtidigt kan företagarnas behov av ålderspension vara mindre än de anställdas, då det i rörelsen nedlagda kapitalet i viss mån ger företagarna trygghet på ålderns dagar. Den ordning som råder beträffande företagarnas anslutning till den allmänna försäkringen kan inte anses helt tillfredsställande. Försäkringssystemet är avsett för alla medborgare. Utformningen medför emellertid att vissa grupper i samhället ställs inför valet att antingen anta en anslutningsform, som inte svarar mot deras verkliga behov, eller avstå från viktiga delar av systemet. Även ur samhällets synpunkt är det angeläget att detta förhållande rättas till.

Det har tidigare inväntats att det system som föreslås i motionerna skulle bli svåradministrerat. Utskottet anser emellertid att de invändningar om samordning och administration, som kan göras, inte bör tillmätas avgörande vikt. Utskottet ansluter sig i stället till de skäl som vid tidigare riksdagsbehandlingen anförts för bifall till motionsförslaget. Enligt utskottets mening bör sålunda företagare och fria yrkesutövare få möjlighet att ansluta sig till försäkringen för tilläggsjukpenning utan att samtidigt behöva tillhöra tilläggs pensioneringen. Även inom tilläggs pensioneringens ram bör viss valfrihet för företagare genomföras. Företagare bör få möjlighet att begränsa sin anslutning till pensioneringen till att omfatta endast förtids- och efterlevandeskyddet. Det bör också stå öppet för dem att välja en lägre pensionsnivå än den nuvarande i fråga om ålderspensionen.

Utskottet anser alltså att riksdagen bör ompröva sin tidigare inställning till de i motionerna framförda förslagen.»

dels att utskottet bort hemställa,

»att riksdagen med bifall till motionerna I: 858 och II: 993 i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förslag rörande ändrade grunder för socialförsäkringsskyddet för företagare och fria yrkesutövare i syfte att åstadkomma ökade valmöjligheter.»

II. av herr *Kaijser* (m) och fröken *Wetterström* (m).